

lægges længere Nord paa, er der ogsaa Uenighed til Stede i saa Henseende. Man træffer der ingenlunde en Mening, som man kan gaa efter. Men det vil jo saa blive Kommissionens Sag, at komme nærmere ind paa Undersøgelse heraf.

Den ærede Ordfører berørte et lille Spørgsmaal om Belysning paa Vejle Station. Forholdet er det, at Statsbanerne have et elektrisk Bælt der, men at Elektriciteten bruges til Belysning af selve Pladsen, altsaa navnlig ved Rangerings- og Væsningsarbejder, medens man derimod inde i Stationsbygningen bruger Gasbelysning. Det er en Opfordring, jeg har stillet til Administrationen, for netop paa dette Omraade at iagttage saa megen Økonomi som mulig, at man ikke skal gaa til elektrisk Belysning inde i selve Lokalerne, idet det har vist sig, at en saadan Belysning er forholdsvis meget dyr. Imidlertid kan det jo være, at der er særlige Omstændigheder til Stedeovre ved Vejle Station, der kunne gøre, at den elektriske Belysning, som Statsbanerne selv leverer, kan blive billigere end den Gasbelysning, som leveres af et Selskab derovre, og nærmere Undersøgelse heraf skal blive anstillet. — Endelig omtalte den ærede Ordfører et Spørgsmaal med Hensyn til Brandforsikringen af Statens Ejendomme, og han henvisste til de Dplysninger, der følge med Bilagene, og som ere afgivne af de forskellige Ministerier. Jeg erkender fuldt ud, at disse Dplysninger ere ikke tilstrækkelige. De gaa kun ud paa at give Dplysning om, hvilke Bygninger der nu ere forsikrede, tilligemed Størrelsen af Forsikringspræmierne, medens det, man skalde have frem, er, som ogsaa den ærede Ordfører nævnde, Spørgsmaalet om, hvilke Bygninger Staten i det hele ejer, og om de ere forsikrede eller ikke. Jeg skal meget gerne tage dette Spørgsmaal op og søge til næste Samling, at skaffe de fornødne Dplysninger, saa at man kan komme nærmere ind paa Spørgsmaalet, om Staten kan staa sig ved at være sin egen Assurandør.

Bouløffe: Jeg erkender det vanskelige i at tage Ordet her i denne Sag, naar ens Udtalelser ikke kan knyttes til noget bestemt Vædringsforslag. Man maa jo være bange for Formandens Kloffe. Jeg haaber dog at finde Overbærenhed i dette Tilfælde, fordi jeg har to Afgangsveje til at komme ind paa det, jeg vil tale om, nemlig Udtalelser dels af den ærede Ordfører og dels af den højtærede Minister. Jeg ønsker at tale om den projekterede Fisserihavn ved Anholt. Det glæder mig at høre, at Ministeren nu har Sagen saa vidt fremmet, at

der er Haab om, at der kan komme et Forslag til Forhandling her næste Aar, og jeg hørte ikke i den ærede Ordførers Udtalelse noget, der kunde bestemme dette Haab. Jeg vil ogsaa sige, at der er en virkelig og stor Trang til at saa denne Havn. Det gælder dog maaste ikke saa meget Anholterne selv, som jo ikke i Øjeblikket kunne fiske med de større Baade, da de ikke have noget som helst Sted at lægge dem hen, men maa flæbe dem op paa Stenklipperne, naar de gaa i Land. Men det gælder hele Rattet gatsfiskeriet, der her vil saa en udmærket Rødhavn, som mange vilde kunne ty hen til. Jeg kan derfor kun paa det bedste og varmeste anbefale til Ministeren og til det kommende Udvalg at bringe denne Sag frem snarest muligt.

P. Madsen: Jeg vil gerne udtale en Tak til den højtærede Indenrigsminister og Finansudvalget for den Behandling, som Andragendet om en Fisserihavn ved Sjællands Odde har faaet, og jærlig vil jeg udtale min Tak og Paastønnelse til den højtærede Minister for den bestemte Udtalelse om, at Forholdene ville blive undersøgte der til Foraaret. Jeg vil da haabe, at der efter Undersøgelsen maa blive indrettet et saadant Havneanlæg, som vil vise sig at være bedst tjenligt for den fattige Fisserbefolkning derude.

Blumbe: Jeg vil gerne udtale min Tilslutning til den ærede Ministers Udtalelse om Fisserihavnen ved Esbjerg. Der har nemlig været rejst Tvivl om, hvorvidt den Plan, som her er forelagt, er den rette. Jeg ser ikke rettere, end at det er netop den hensigtsmæssigste Maade at gaa frem paa for Øjeblikket, naar det, hvad den ærede Minister jo bebudede, skal tages under Nøjse Overvejelse, hvilke andre Steder paa Vestkysten der kunde saa en Fisserihavn. Det er klart, at kan der anlægges Fisserihavne andre Steder paa Vestkysten, er der Udset til, at Tilstrømningen til Esbjerg ikke vil blive saa stor, som den nu tegner til at blive, men jeg skal ikke nægte, at kommer der ikke Fisserihavne andre Steder, er der, efter den Udvikling Fiskeriet nu har taget, stor Udset til, at Tilstrømningen vil blive saa stor, at selv den nu Plan ikke vil kunne tilfredsstille ret længe. Jeg tror, at selv om vi til næste Aar kunde saa en Fisserihavn særde, vil Tilstrømningen være saa stærk, at den meget hurtigt vil blive fyldt, men jeg erkender, at der er Betingelser til Stede for en Udvidelse. — Med Hensyn til den Kommission, den ærede Minister agter at nedsætte om